

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Det svar står i bemærkningerne til lovforslaget. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det kunne anses for tvivlsomt, om hjemmelen var til stede, og at vi kunne risikere, at hjemmelen blev anfægtet. Deri ligger en usikkerhed, men en tendens imod at hjemmelen var til stede. For at rydde usikkerheden til side, for at der ikke skulle være nogen tvivl, har vi foreslået tingene klargjort i det lovforslag, der foreligger her. Det er det lovforslag, vi har til behandling. Det går ud på en klargøring af den hjemmel, der skal til, for at vi kan gennemføre den stikprøvevise kontrol på stedet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 133 stemmer mod 17.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes med 82 stemmer mod 68.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges med 123 stemmer mod 10; 17 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 1 med de foretagne ændringer og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (*Erlendsson*):

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift.
(Lovforslag nr. 33. Fremsat 17/10 75. Første behandling 29/10 75. Betænkning 10/12 75).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Camre (S):

Til det foreliggende forslag til ændring af lov om stempelafgift er der ved denne andenbehandling stillet en række ændringsforslag.

Det drejer sig for det første om et forslag, der er fremsat af et flertal i udvalget og tiltrådt af ministeren, om, at kontrakter vedrørende personligt arbejde ikke mere skal være stempelpligtige. Det skal jeg anbefale at man stemmer for.

Der er desuden af et mindretal, nemlig fremskridtspartiet, fremsat forslag om, at visse bestemmelser i lovforslaget helt skal udgå. Det drejer sig således om bestemmelserne om stempelfrihed for papirer vedrørende udviklingshjælp, som ydes i henhold til lov om teknisk samarbejde med udviklingslandene. Der står i bemærkningerne her fra fremskridtspartiets side, at det „virker lovjunglebesværliggørende, at nogle kautiøner og garantier skal være stempelfri“, når de hører til „de herskende partiers kæledægeområder, såsom u-landshjælp og eksportkredit“. Senere får vi at vide i spørgsmålet om stempelpligten og stempelindbetalingen månedsvis for forsikringsselskaberne, at fremskridtspartiet mener, at disse forsikringsselskaber ikke kan tåle en formindskelse af selskabernes bruttoavance, og det begrundes med, at „tiden ikke er inde til at bevilge nye skatteindtægter til en regering, der fører en så selvopgivende frådseripolitik med de offentlige udgifter, som det fremgår af finansministerens forslag nr. 100 af 28. november.“

Nu er det jo snart jul, men jeg synes nok, at disse floskler er lidt for flommefede til at glide ned uden bemærkninger.

Jeg må fraråde, at man stemmer for disse af mindretallet fremsatte ændringsforslag.

Anders Andersen (V):

Ved første behandling af dette lovforslag udtrykte jeg en vis sympati for lovforslaget, men jeg stillede dengang et spørgsmål til skatte- og afgiftsministeren med hensyn til, om der i forbindelse med aftaler med forsikringsselskaberne var taget hensyn til, at de

[Anders Andersen.]

havde denne længere kredit, altså kun indbetalte én gang om året.

Under udvalgsbehandlingen har vi fået oplyst, at det faktisk var tilfældet. Men monopoltilsynet har også oplyst, at selv om de nu mister den rentefordel på de to mill. kr., har man ikke i sinde at tage hensyn til det ved fastsættelse af forsikringsselskabernes avance.

Der er jo det bemærkelsesværdige ved det, at forsikringsselskaberne taber 2 mill. kr., men staten tjener ikke noget, staten får ikke den renteindtægt, som forsikringsselskaberne har i rentetab. Derfor vil jeg i og for sig opfordre ministeren til at stemme for det ændringsforslag, som et mindretal har stillet om, at man ikke ændrer den bestemmelse i loven, som stk. 5 og 6 tager sigte på.

Jeg gør det med så megen større styrke, som jeg er bekendt med, at man netop fra regeringens side meget stærkt fastslår, at indgåede aftaler skal overholdes, og at man ikke kan gribe ind i bestående aftaler. Her er et område, hvor man uden risiko og i hvert fald uden tab for staten kunne overholde disse aftaler. Dertil kommer, at det også ville forenkle administrationen, hvis man fastholdt den nuværende bestemmelse i lovforslaget. Jeg henstiller altså til ministeren, at han endnu en gang overvejer sin stilling med hensyn til stk. 5 og 6.

Jeg hilser med tilfredshed, at det under udvalgsbehandlingen er lykkedes helt at få fjernet § 51; i hvert fald foreligger der forslag om, at den skal udgå, og jeg har en formodning om, at der vil være et flertal derfor. Her har skatte- og afgiftsministeren vist sig mere villig til at gå ind for flertallets indstilling på dette område.

Det betyder altså, at vi kommer af med en bestemmelse, hvilket efter venstres opfattelse betyder en forenkling af lovgivningen; vi kunne ikke se, at der var nogen grund til at bibeholde en sådan bestemmelse med de grænser, som den indebar.

Jeg kan altså anbefale de af mindretallet, de konservative og venstre, stillede ændringsforslag, men må gå imod det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, der jo har et særligt sigte med hensyn til udviklingshjælpen og udviklingslandene. Vi mener, det ville være uheldigt, hvis man gennemførte dette forslag.

Glistrup (FP):

Det, vi skal drøfte, er 5 ændringsforslag, og fremskridtspartiet påtager sig meget gerne paterniteten til dem alle 5.

For så vidt angår de 2 første, er forholdet det, at det drejer sig om, hvorvidt arbejdskontrakter skal stemples. Der har det været sådan, så længe vi har haft stempelovgivning, at omkring 70, 80, 90 pct. af arbejdskontrakter ikke har skullet stemples, mens den resterende del har skullet stemples, og det er naturligvis noget, der giver brok i det daglige, når man skal finde frem til, hvad man nu skal gøre med en given kontrakt, hvor det er, grænsen går osv. Derfor er det så afgjort en lovforenkling, når man nu ved ændringsforslagene nr. 1 og 2 søger at opnå, at stempelpligten falder væk for alle arbejdskontrakter, og det kan gøres også for den, der som hr. Camre måtte være tilhænger af lovforslag nr. 100, uden at man udsætter statskassen for nævneværdige tab; sandheden er formentlig, at det drejer sig om nogle få hundrede tusinde kroner. Jeg ved godt, ministeren udtrykte sig lidt mere forsigtigt og siger: formentlig væsentlig under 2 mill. kr., men det er altså under alle omstændigheder provenumæssigt en bagatel, og det er en forenkling i det daglige liv.

Ændringsforslag nr. 3 er i virkeligheden udtryk for det samme. Jeg kan altså ikke dele det argument, som hr. Anders Andersen anførte til støtte for, at han og hans parti vil gå imod ændringsforslag nr. 3. Hr. Anders Andersen sagde, at man ikke ville have disse garantier vedrørende udviklingskontrakter og sådan noget ind under stempelpligten, fordi man gerne ville hjælpe udviklingskontrakter o. lign. Det er jo ikke det, det drejer sig om i en fiskal lov. Hvor meget man vil hjælpe udviklingskontrakter, og hvad der ellers kan være tale om, som falder ind under den nugældende lovs § 62, stk. 2, er det vist, er da ikke noget, der afgøres via en stempellov. Det, man kan gøre via en stempellov, er at skabe klare og enkle regler, og når nu forholdet er det, at 98 pct. af kautionsdokumenter her i dette land skal stemples, hvorfor i alverden så gøre en undtagelse med de deraf følgende grænsedragninger ved at sige, man ikke skal stemple de sidste garantidokumenter. Det er den slags snørklerier og krummelurer, som gør lovgivningen mere besværlig at arbejde med. Det

[Glistrup.]

rene grundlag for at se, hvad udviklingshjælpen koster, skal man selvfølgelig kunne se i finansloven under udenrigsministeriets konto og ikke ved et tabt provenu under skatteministerens konto. Derfor er det principrigtigt at stemme for ændringsforslag nr. 3.

Hvad endelig angår ændringsforslag nr. 4 og 5, er der jo reelt tale om at beskatte vore forsikringsselskaber med yderligere et par millioner kroner om året. Jeg ved godt, at skatteministeren har søgt at tilsløre dette faktum ved at sige, at her ikke er tale om noget som helst tab for forsikringsselskaberne, kun om en rentefordel for staten. Men tingene hænger nu engang sammen i det dobbelte bogholderi: det, der er en gevinst det ene sted, er et tab det andet sted. Problemet er derfor: er det rationelt at forøge forsikringsbeskatningen med 2 mill. kr., eller er det det ikke? Vi mener ikke, tiden er inde til at lægge yderligere byrder til fordel for statskassen på vore forsikringsselskaber, og tiden er slet ikke inde til en mere uhenigtsmæssig anvendelse af samfundets arbejdskraft ved at hidføre mere administration, som vil blive følgen, når man skal til at lave tolv gange så mange opgørelser, som det hævdundne system går ind for. Derfor må jeg også anbefale tinget at tage venligt imod det sidste tvillingepar i 5-børns-familien, som jeg alle sammen hermed har præsenteret favorabelt, således at man altså stemmer ja til samtlige 5 ændringsforslag. Det er da en let måde at kunne klare afstemningerne på på dette fremrykkede tidspunkt af dagen: 5 ja'er; vi er positive og bekræftende i dette parti.

Gudme (RV):

Jeg er enig med hr. Glistrup i, at det er en let måde at stemme på, men det var en omstændelig måde at redegøre for afstemningen på; jeg skal gøre det kortere.

Vi kan tilråde, at man stemmer for ændringsforslag nr. 1 og 2, fordi vi er enige i, at det var rigtigt efter de overvejelser, vi fik i udvalget, at engagementskontrakter eller entreprisekontrakter helt udgår. Når vi først er kommet op til at sætte en grænse på 100.000 kr., er der i realiteten ikke noget formål med at have denne bestemmelse mere.

Jeg ser, at man fra kristeligt folkepartis

side er imod denne ændring, idet man henviser til, at det kan dreje sig om et provenutab for staten på op til 2 mill. kr. Det tror jeg er den rene frihåndstegning fra skatte- og afgiftsministeriets side. Svaret på udvalgets spørgsmål lyder, at det vil dreje sig om et beløb formentlig under 2 mill. kr. Fra 2 mill. kr. og ned til nul er der et godt stykke vej, og realiteten er nok, at det virkelige skøn, som er et næsten umuligt skøn, ligger betydelig nærmere ved 0 kr. end ved 2 mill. kr. Jeg tror, at staten taber meget lidt ved denne ændring, og ændringen er rimelig, fordi et skel ved 100.000 kr. i realiteten er ensbetydende med, at den store mængde er skubbet væk, og dertil kommer yderligere det rent praktiske, at der for et meget stort antal engagementskontrakter aldrig bliver tale om at berigtige stempelpligt, alene fordi disse kontrakter hviler på en korrespondance, som aldrig nogen sinde bliver stemplet. Derfor er disse to ændringsforslag rigtige.

Ændringsforslag nr. 3, 4 og 5 er derimod ikke rigtige. Jeg må holde for, som jeg også gjorde under første behandling, at den nye form for afgiftsbetaling af forsikringsselskaberne måned for måned i stedet for én gang om året er rimelig, al den stund man derved ligestiller forsikringsselskaberne med andre, der skal stemple deres dokumenter.

Derfor må jeg anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 1 og 2 og imod nr. 3, 4 og 5.

Hagen Hagensen (KF):

Det konservative folkeparti vil stemme for ændringsforslag nr. 1 og 2, og jeg kan her blot henvise til de bemærkninger, der er gjort af de tidligere ordførere her i dag. Vi finder det naturligt, at man ophæver stempelpligten for arbejdskontrakter; der er faktisk ikke nogen penge tilbage i det.

Vi kan ikke gå ind for ændringsforslag nr. 3, men vi vil stemme for ændringsforslag nr. 4 og 5. Jeg skylder den bemærkning, at også jeg, på samme måde som hr. Anders Andersen nævnte det før, ved første behandling i nogen grad gik ind for det, der var lovforslagets princip, men de oplysninger, vi har fået under udvalgsarbejdet om forholdene i forsikringsbranchen, gør, at vi mener, det må være naturligt at stemme for ændringsforslag nr. 4 og 5. Vi kan gøre det med den begrundelse, der er givet i bemærkningernes

[Hagen Hagensen.]

første stykke, men derimod deltager vi ikke i den sproglige udformning af bemærkningernes andet stykke til ændringsforslag nr. 4 og 5.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må nødvendigvis ved behandling af lovforslaget tage ministerens oplysning til efterretning, og når jeg får oplysning om, at provenutabet er under 2 mill. kr., kan jeg efter almindelig dansk og regning ikke gå ud fra, at når man siger under 2 mill. kr., betyder det under 1 mill. kr., som andre vil udlægge det som. Sådan kan jeg i alt fald ikke udlægge det. Når det anføres, at det er mindre end 2 mill. kr., må man regne med, at det ligger op imod de 2 mill. kr., man herved får mindre i provenu. Jeg finder det ikke rimeligt, at man — så hurtigt i alt fald — gennemfører dette forslag, selv om det ikke er noget stort forslag, idet det netop er et justeringsforslag, som er fremkommet fra ministerens hånd. Skønt der har været imødekommethed med hensyn til arbejdskontrakter på 50.000-100.000 kr., vil man igen have hele hånden, og der skal gives noget mere, således at ministeren i stedet for et provenu på 2 mill. kr. får et minus på 2 mill. kr. Det er ikke, fordi jeg har så megen medlidenhed med ministeren, men jeg synes, vi kunne have fået en mere, jeg havde nær sagt anstændig udvalgsbehandling af de forskellige punkter.

Da sagen altså ligger sådan set fra min side, har jeg anbefalet vores gruppe at stemme imod samtlige ændringsforslag. Jeg ser det knap nok er rigtigt ifølge det, der er skrevet dér, men vores indstilling er, at vi stemmer imod samtlige ændringsforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg skal kun gøre få bemærkninger. Jeg kan sige til hr. Glistrup, at så længe vi holder os til det dobbelte bogholderi, kan jeg godt følge med, og jeg har ikke påstået, at der ikke er nogen virkning for staten ved, at gevinsten er 2 mill. kr. mindre for forsikringsselskaberne. Det, jeg har oplyst, er, at det ikke giver sig udslag i, at provenuet på stempelafgifterne forhøjes med 2 mill. kr., fordi det, der sker, er jo, at pengene betaales hurtigere ind i statskassen, og det er klart,

hvis man her foretog en intern renteberegning, ville også disse penge komme til udtryk på denne konto, men realiteten for staten i denne sag er, at der kommer nogle penge lidt hurtigere ind.

Det andet, jeg vil gøre en bemærkning til, er bemærkningerne fra hr. Anders Andersen. Dét vil jeg godt sige, at disse 2 mill. kr., vi snakker om her, jo skal ses i sammenhæng med præmieindtægter på 6 mia kr. Det er da også dette synspunkt, der ligger bag ved det svar, som er givet på spørgsmål nr. 7, og som bygger på oplysninger fra monopoltilsynet, hvor de erkender, at de kan dispensere på grundlag af disse 2 mill. kr., men at de anser dette beløb for så ubetydeligt, at det ikke i sig selv kan give anledning til en påvirkning af forsikringspræmierne.

I den forbindelse vil jeg godt nævne, at man for nylig har haft forhandlinger også omkring pristalsregulering af præmierne, og det er jo nogle helt, helt anderledes store beløb, der er tale om, hvor 2 mill. kr. ville forsvinde som dug for solen. Jeg må understrege, at monopoltilsynet ikke siger, der ikke er muligheder for i kraft af dette at foretage en regulering, men de vurderer omfanget, størrelsen, til at være så lille, at der ikke er basis for det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må beklage, at jeg vist har været igennem for mange lovforslag i dag og har skullet tage stilling til for mange. Jeg sagde, hvis min erindring ikke spiller mig et puds, at vi vil stemme imod samtlige ændringsforslag. Det er ikke i overensstemmelse med vores ønsker; vi vil undlade at stemme til dem alle.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes med 106 stemmer mod 24; 7 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes med 68 stemmer mod 60; 8 medlemmer stemte hverken for eller imod.

§ 1 med de foretagne ændringer
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 betragtedes som *forkastet* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 4.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (*Erlendsson*):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 4.

Tredje næstformand (*Erlendsson*):

Denne sag kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, da betænkningen først blev omdelt i går, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven [af Stetter m. fl.].

(Lovforslag nr. 2. Fremsat 8/10 75. Første behandling 24/10 75. Betænkning 16/12 75).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under et.

Kampmann (S):

Der er grund til at understrege, at lovforslaget og behandlingen alene drejer sig om renter ved henstand. Det vil altså sige, at renter ved forsinkelse ikke er medtaget, og det vil igen sige, at udvalget ikke har behandlet dette spørgsmål, og at forslags-

stilleren, hr. Stetter, ej heller har tilsigtet, at den slags renter ved forsinket indbetaling skal gøres fradragsberettigede igen. Jeg synes, der er grund til at understrege dette for at bringe lidt proportion ind i diskussionen. Til gengæld er der ikke så megen proportion i den tid, skatteudvalget har anvendt ved behandlingen af dette forslag; det er næppe forkert at sige, at vi måske anvendte lige så megen tid på behandlingen af dette forslag som på alle de foregående forslag tilsammen, men således kan det gå, når der skal indgås et forlig, som er meget ønskeligt, for at tilvejebringe en bredde, som også er meget ønskelig. Den betænkning, der ligger foran folketingets medlemmer, er jo udtryk for et forlig, hvor vi har opereret med to fremgangsmåder: dels at regulere på en række af satserne, men uden at give fradragsret for disse satser, dels en række beskedne områder, hvor vi har indrømmet fradragsret, hvor det ellers ikke ville have været gældende pr. 1. januar 1976. Den regulering, vi er blevet enige om, er endt på 5/8 pct., og selve synet af denne brøk lader nok antyde, at der har været en del diskussion om at nå frem til denne størrelsesorden, og herefter skal det understreges, at disse 5/8 pct. gælder for statsskatte-lovens § 37, kildeskattelovens § 89 m. fl. og renter efter afskrivningslovens § 29 A og 29 R.

Endvidere er der på en række områder foreslået en fradragsret med disse henstandsrenter, noget, der ikke eksisterer eller ville eksistere pr. 1. januar 1976. Jeg skal ikke trætte tinget med at læse disse områder op, men kan alene henvise til områderne, således som de er opregnet i ændringsforslag nr. 2 af flertallet, tiltrådt af ministeren. Hermed skal jeg anbefale tinget at vedtage ændringsforslag nr. 2 og som konsekvens heraf naturligvis gå mod hr. Glistrups snart sagt traditionelle ændringsforslag nr. 1.

Jens Foged (V):

Da dette lovforslag var til første behandling, gav vi udtryk for, at vi fandt, at en del af skattereglerne med hensyn til pålignede renter ved henstand var for hårde i forhold til normale rentesatser, når de ikke var fradragsberettigede. Konsekvensen ville være, at man nu og da var oppe på rentesatser på 20, tæt op til 30 pct., og de forhandlinger, vi